

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 decembrie 2013

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Petru Ursache,

Judecătorii - Elena Covalenco, Nicolae Gordilă,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun.Chișinău din 06 februarie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2013 de către avocatul Mardari Valentin în numele inculpatului

Șevciuc Alexandr Valentin, născut la 21 noiembrie 1975, originar și domiciliat în or.Vadul lui Vodă, str.Pădurilor 12, mun.Chișinău.

Termenul examinării cauzei în:

prima instanță de la 04.01.2013 până la 06.02.2013,

instanța de apel de la 04.04.2013 până la 04.06.2013,

instanța de recurs de la 08.10.2013 până la 04.12.2013.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun.Chișinău din 06 februarie 2013, Șevciuc Alexandr a fost condamnat în baza art.264 alin.(1) Cod penal la 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani, iar în temeiul art.90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 2 ani.

2. În fapt, prima instanță a constatat că Șevciuc Alexandr, la 05 octombrie 2012, aproximativ la ora 14.25, conducând automobilul de model „Ssangyong Korando”, cu n/î C MV 164, deplasându-se pe traseul Tohatin-Chișinău, din direcția Tohatin, nemanifestând atenție sporită la trafic și neținând permanent seama de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație și modului de conducere a vehiculului, prin ce a încălcat cerințele pct.42 subpct.3, pct.45 subpct.1) lit.a), b), c), d); subpct.2) din Regulamentul Circulației Rutiere care indică că: „pe drumurile cu circulația dublu sens care au cel puțin două benzi într-o direcție este interzisă intrarea pe partea carosabilului destinată circulației cu sens opus”, „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, și, ca urmare, a ieșit pe banda de contrasens, tamponând camionul de model „Ford Tranzit”, cu n/î CR AT 206, condus de cet.Bordian Artiom, care se deplasa regulamentar, iar ulterior derapând a mai intrat în

coleziune cu automobilul de model „Audi Q7”, cu n/î C OS 617, condus de cet.Larcov Oleg, după care a părăsit partea carosabilă și s-a răsturnat.

În rezultatul accidentului rutier, pasagerului automobilului de model „Ssangyong Korando”, cu n/î C MV 164, Cerednecenco Natalia, conform raportului de expertiză medico-legală nr.2866/D din 08 noiembrie 2012, i-au fost cauzate vătămări corporale medii.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul V.Mardari în numele inculpatului A.Șevciuc, care a solicitat casarea parțială a acesteia, doar în partea aplicării pedepsei complementare - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani, invocând că instanța, reținând faptul că în cadrul urmăririi penale inculpatul a recunoscut vina integral, a achitat prejudiciul material și moral părților vătămate, a solicitat examinarea cauzei conform procedurii speciale, în baza art.364¹ Cod de procedură penală, neîntemeiat a dispus ca inculpatul să fie privat de permisul de conducere, de rînd ce acesta îl deține mai bine de 13 ani, nefiind anterior implicat în accidente rutiere, are la întreținere patru copii minori, activitatea sa fiind legată implicit de mijlocul de transport și aceasta fiind unica sursă de existență a familiei inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2013, a fost respins, ca nefondat, apelul avocatului V.Mardari în numele inculpatului A.Șevciuc.

La adoptarea soluției sale, instanța de apel a constatat că prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității probelor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului A.Șevciuc în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal, făcînd o încadrare juridică justă a acțiunilor lui.

La fel, instanța de apel, reieșind din faptul că în cauză au fost stabilite un șir de circumstanțe atenuante și anume: că infracțiunea comisă de A.Șevciuc se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, de persoana acestuia, care a recunoscut vina, căindu-se sincer de cele comise, a restituit integral prejudiciul cauzat părții vătămate, precum și lipsa celor agravante, a concluzionat justificată pedeapsa stabilită inculpatului de prima instanță, cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

De asemenea, instanța a considerat neîntemeiat argumentul apelantului, privind excluderea pedepsei complementare, deoarece această pedeapsă stabilită de prima instanță este una oportună și rezonabilă, dat fiind că inculpatului i-a fost aplicată pedeapsa principală cu închisoarea, pentru care în cazul dat pedeapsa complementară este una obligatorie.

Totodată, instanța de apel a considerat inaplicabile și prevederile art.79 Cod penal, deoarece în cauză nu au fost stabilite careva circumstanțe excepționale, ce ar justifica aplicarea pedepsei complementare, iar circumstanțele la care a făcut referire apelantul fac parte din categoria celor atenuante.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul în numele inculpatului care, invocînd temeiul prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri în partea aplicării pedepsei complementare - privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport pe un termen de 2 ani, cu anularea acesteia, deoarece instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, invocînd repetat aceleași motive ca și în apel descrise la pct.3 al prezentei decizii.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă ca temei de casare a hotărârilor judecătorești art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând norma dată la situația în cauză, Colegiul conchide că acest temei nu și-a găsit confirmare, deoarece atât prima instanță, cât și instanța de apel au analizat obiectiv probele administrate și și-au motivat soluțiile în sensul oferirii răspunsurilor la motivele apelului declarat de avocat, astfel că hotărârile judecătorești cuprind motivele pe care se întemeiază soluția.

Din textul recursului rezultă că, principalul argument pe care îl invocă recurentul este faptul că în privința inculpatului neîntemeiat a fost dispusă aplicarea pedepsei complementare cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, considerând că instanțele nu au luat în considerație circumstanțele cauzei, că posibilitatea de a conduce un mijloc de transport este strâns legată de activitatea acestuia, fiind unica sursă de existență a familiei acestuia.

Colegiul penal menționează că la stabilirea pedepsei lui A.Șevciuc, atât prima instanță, cât și cea de apel, au ținut seama pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art.61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuează răspunderea, de persoana inculpatului, de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acestuia, numindu-i acestuia o pedeapsă în limitele prevăzute de sancțiunea articolului în baza căruia a fost condamnat, fiind respectate și prevederile referitor la stabilirea pedepsei în cazul când persoana vinovată a solicitat examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală.

La fel, Colegiul remarcă că motivul indicat în recurs, că privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani înrăutățește situația familială a inculpatului, automobilul fiind unica lui sursă de existență, nu poate fi reținut, deoarece pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Astfel, reieșind din faptul că inculpatul a comis încălcarea regulilor circulației rutiere, în urma căreia au fost tamponate trei mijloace de transport, avînd drept urmare cauzarea de vătămări medii a integrității corporale a pasagerului său N.Cerednecenco, prin ce a pus în pericol nu doar viața sa, dar și a altor participanți la trafic, Colegiul penal conchide că pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport aplicată inculpatului de către prima instanță și menținută de instanța de apel, este stabilită corespunzător gravității faptei, în raport cu pericolul social al acesteia.

Mai mult, instanța de recurs menționează că recursul repetă textul apelului declarat de același autor și argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel pe deplin le-a examinat, cercetînd suplimentar unele probe ale dosarului, după cum rezultă din procesul-verbal al ședinței instanței de apel și, apreciind toate probele din dosar, examinîndu-le în ansamblu, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, relevînd temeiurile care au dus la respingerea apelului, soluție expusă în pct.4 al prezentei decizii.

Totodată, instanța de apel a menționat că în privința inculpatului nu pot fi aplicate nici prevederile art.79 Cod penal, deoarece la examinarea cauzei nu au fost stabilite careva circumstanțe excepționale ce ar justifica neaplicarea pedepsei complementare, iar circumstanțele la care a făcut referire apelantul, fac parte din categoria celor atenuante.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal decide inadmisibilitatea recursului declarat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocat și, potrivit legii, se dispune respingerea recursului ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Mardari Valentin în numele inculpatului Șevciuc Alexandr, împotriva sentinței Judecătoriei Ciocana, mun.Chișinău din 06 februarie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2013, în cauza penală în privința lui Șevciuc Alexandr, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 decembrie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Nicolae Gordilă